

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 27 mars 2015

306/2015

Lag

om ändring av lagen om försäkringsföreningar

Utfärdad i Helsingfors den 20 mars 2015

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om försäkringsföreningar (1250/1987) 1 kap. 4 § 4 mom., 2 kap. 5 § 2 mom., 10 kap. 4 §, 10 a kap. 2, 3 och 4 § samt 6 § 1 mom., 12 kap. 6 c § 1 mom. 1 punkten, 12 a kap. samt 13 kap. 3 § 3 mom. och 27 §,
sådana de lyder, 1 kap. 4 § 4 mom., 10 kap. 4 §, 10 a kap. 2 och 3 § samt 12 kap. 6 c § 1 mom. 1 punkten i lag 1231/2009, 2 kap. 5 § 2 mom. och 10 a kap. 6 § 1 mom. i lag 417/2004, 10 a kap. 4 § i lag 340/2000, 12 a kap. i lagarna 952/2000, 896/2008 och 1231/2009 samt 13 kap. 3 § 3 mom. och 27 § i lag 333/2004,
ändras 1 kap. 1 och 3 §, 2 kap. 4 §, 8 kap. 2 §, 9 kap. 2 a och 3 §, 10 kap. 3 och 3 b—3 d §, 10 a kap. 1, 2 a, 5, 7 och 13 §, 11 kap. 2 och 3 § samt 6 § 2 mom., 12 kap. 6 b § och 13 kap. 20 §,
sådana de lyder, 1 kap. 1 och 3 §, 8 kap. 2 §, 9 kap. 2 a §, 10 kap. 3 och 3 b—3 d §, 10 a kap. 1, 2 a, 5, 7 och 13 § samt 11 kap. 2 § i lag 1231/2009, 2 kap. 4 § i lag 340/2000, 9 kap. 3 § i lag 470/2007, 11 kap. 3 § delvis ändrad i lagarna 340/2000 och 417/2004, 11 kap. 6 § 2 mom. och 12 kap. 6 b § i lag 417/2004 samt 13 kap. 20 § i lag 333/2004, samt
fogas till 10 a kap. nya 1 a—1 d § och till 12 kap. en ny 3 §, i stället för den 3 § som upphävts genom lag 1231/2009, som följer:

1 kap.

Allmänna stadganden

1 §

Denna lag tillämpas på ömsesidiga försäkringsföretag (*försäkringsförening*) som är registrerade enligt finsk lag och som bedriver försäkringsverksamhet inom Finlands territorium.

En försäkringsförenings sammanlagda år-

liga premieinkomst får inte överstiga 5 000 000 euro. Försäkringsföreningens, eller om den hör till en försäkringsgrupp, gruppens sammanlagda ansvarsskuld får inte överstiga 25 000 000 euro, och mottagna återförsäkringspremier får inte överstiga 10 procent av föreningens sammanlagda premieinkomst eller ansvarsskuld. Om något av de angivna beloppen överskrider tre år i rad ska föreningsstämman fatta ett beslut om ombildning av försäkringsföreningen till ett öm-

RP 344/2014
EkUB 30/2014
RSv 304/2014

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG (32009L0138); EUT nr L 335, 17.12.2009, s. 1.
Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/89/EU (32011L0089); EUT nr L 326, 8.12.2011, s. 113.
Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU (32014L0051); EUT nr L 153, 22.5.2014, s. 1.

sesidigt försäkringsbolag med iakttagande av vad som föreskrivs i 8 kap. Föreningen ska utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om att beloppen överskrids.

Bestämmelser om försäkringsföreningar som bedriver försäkring av fiskerimateriel finns dessutom i lagen om försäkringsstöd för kommersiellt fiske (998/2012).

De belopp som anges i 2 mom. kan genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet ändras i överensstämmelse med utvecklingen i den allmänna prisnivån.

3 §

Delägarna i en försäkringsförening är inte personligen ansvariga för föreningens förpliktelser. Försäkringstagardelägarna är dock skyldiga att betala tilläggsavgift till försäkringsföreningen så som det föreskrivs i denna paragraf.

Om en försäkringsförenings egna kapital på grund av uppkommen förlust eller av någon annan orsak inte längre uppfyller kraven enligt 10 a kap. 2 a § 2 mom. eller om tillgångarna i en förening i likvidation eller i konkurs inte räcker till för betalning av skulderna, ska försäkringstagardelägarna utan dröjsmål påföras en tilläggsavgift. Tilläggsavgiften ska vara minst så stor som uppfyllandet av ovan avsedda krav förutsätter, dock högst lika stor som det sammanlagda beloppet av de premier som försäkringstagardelägaren debiterades för kalenderåret innan. Detta moment tillämpas endast på en sådan delägare som var delägare i försäkringsföreningen vid ingången av det kalenderår under vilket tilläggsavgiften påfördes, om inte något annat föreskrivs i stadgarna.

Om en delägare inte inom utsatt tid erlägger en påfordrad tilläggsavgift, ska avgiften utan dröjsmål indrivnas i utsköningsväg. Om tilläggsavgiften inte kan indrivnas hos delägaren, ska det bristande beloppet, om indrivning ännu behövs, fördelas mellan de övriga delägarna högst till beloppet av deras skyldighet att betala tilläggsavgift.

En tilläggsavgift jämte dröjsmålsränta är direkt utsökbar. Bestämmelser om indrivning av avgiften finns i lagen om verkställighet av skatter eller avgifter (706/2007).

2 kap.

Bildande av en försäkringsförening

4 §

Fastställelse av en försäkringsförenings stadgar och ändringar av dem ska sökas hos Finansinspektionen.

Finansinspektionen får inte fastställa stadgarna eller ändringar i dem, om den tilltänkta försäkringsverksamheten är sådan att den medför förpliktelser som med beaktande av föreningens verksamhetsförutsättningar står i uppenbar disproportion till dess ansvarsförmåga.

Finansinspektionen får inte fastställa stadgarna om den bedömningen kan göras vid tidpunkten för ansökan om fastställelse av stadgarna att försäkringsföreningens verksamhet överskrider något av de maximibelopp som anges i 1 kap. 1 § 2 mom. under de följande fem åren.

8 kap.

Ändring av sammanslutningsform

2 §

Finansinspektionen ska när det gäller en i 1 § avsedd ansökan om fastställelse av bolagsordningen, om den inte anser att ansökan utan vidare utredningar ska avslås, på föreningens bekostnad kungöra ansökan i den officiella tidningen. I kungörelsen ska sådana delägare i föreningen och försäkringsborgernärer som önskar framställa anmärkningar mot ansökan uppmanas framställa dem till Finansinspektionen inom en av den utsatt tid som inte får vara längre än två månader. Finansinspektionen ska förplikta föreningen att utan dröjsmål underrätta om kungörelsen i åtminstone en tidning som utkommer på föreningens hemort samt dessutom vid behov på det sätt som Finansinspektionen bestämmer.

Finansinspektionen ska fastställa bolagsordningen, om den uppfyller kraven enligt 2 kap. 6 § i försäkringsbolagslagen och om inte ombildningen av föreningen till ömsesidigt försäkringsbolag kränker de försäkrade förmånerna.

Finansinspektionen har rätt att förena fastställelsen av bolagsordningen med sådana

villkor som behövs för att skydda de försäkrade förmånerna.

Föreningen och den som framställt anmärkning får överklaga beslutet genom besvär enligt vad som föreskrivs i lagen om Finansinspektionen. Besvären ska behandlas skyndsamt.

9 kap.

Revision och särskild granskning

2 a §

Den fortlöpande granskning under räkenskapsperioden som utförs av revisorn ska i tillräcklig omfattning utsträckas till ansvarsskulden, verksamhetskapitalet, placeringsverksamheten, försäkrings- och ersättningsverksamheten samt interna affärstransaktioner mellan försäkringsföreningen och sammanslutningar som hör till samma koncern eller försäkringsgrupp.

En berättelse om revisorns granskning enligt 1 mom. ska avges till styrelsen.

Styrelsen och förvaltningsrådet ska minst en gång per år i sitt sammanträde höra revisorn om föreningens ekonomiska ställning och interna kontroll samt om övriga omständigheter som kommit fram i samband med revisionen.

3 §

I en försäkringsförening ska revisorn och revisorssuppleanten vara en revisor som avses i revisionslagen.

10 kap.

Bokslut, koncernbokslut, verksamhetsberättelse och täckning av ansvarsskuld

3 §

Bestämmelserna om försäkringsbolags ansvarsskuld i 9 kap. 1—3, 6 och 9—11 § samt 13 § 1 punkten i försäkringsbolagslagen tillämpas också på försäkringsföreningars ansvarsskuld.

Med *försäkringsföreningens utjämningsbelopp* avses ett riskteoretiskt belopp beräknat för skaderiska år.

Med *utjämningsbeloppets undre gräns* avses skillnaden mellan minimibeloppet av det korrigerade solvenskapitalet enligt 10 a kap. 8 § och det verksamhetskapital som korrigerats med de poster som nämns i 10 a kap. 7 §. Utjämningsbeloppets undre gräns kan dock inte vara negativ. Med *utjämningsbeloppets övre gräns* avses det belopp som på grundval av de riskteoretiska beräkningarna, med beaktande av återförsäkringen och andra liknande risköverföringsmetoder, anses vara skäligt för en fortsatt försäkringsverksamhet.

En försäkringsförening ska ha beräkningsgrunder för att bestämma utjämningsbeloppet samt utjämningsbeloppets undre och övre gräns. Föreningen ska ansöka om att Finansinspektionen fastställer beräkningsgrunderna för utjämningsbeloppet.

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet föreskrivs det hur en försäkringsförening utjämningsbelopp, den övre gränsen för utjämningsbeloppet och förändringar i utjämningsbeloppet ska räknas ut och hur beräkningsgrunderna för utjämningsbeloppet görs upp.

3 b §

Täckningen för en försäkringsföreningens ansvarsskuld ska bestå av finansiella instrument eller inteckningsbara fast egendom eller av inteckningsbara rättigheter som är införda i ett offentligt register. Den fasta egendom som utgör täckning för ansvarsskulden ska vara belägen inom territoriet för en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Högst 30 procent av ansvarsskuldens bruttobelopp, dock högst 2 000 000 euro, får vara placerade i ett och samma objekt.

3 c §

Tillgångar som utgör täckning för en försäkringsföreningens ansvarsskuld ska värderas till det värde till vilket de tagits upp i föreningens balansräkning.

3 d §

Finansinspektionen kan på ansökan av en försäkringsförening tillåta att vissa tillgångar som godkänns som täckning värderas avvi-

kande från 3 c §, om detta inte äventyrar de försäkrade förmånerna.

Finansinspektionen kan av grundad anledning i enskilda fall begränsa eller förbjuda att en viss placering som avses i 3 b § räknas med i täckningen av ansvarsskulden, om den anser att placeringen äventyrar de försäkrade förmånerna.

Finansinspektionen kan i enskilda fall på ansökan av en försäkringsförening av särskilda skäl för viss tid om högst två år

1) tillåta att återförsäkringsgivarnas andel enligt 3 a § 1 punkten, i fråga om avgiven återförsäkringsverksamhet, får vara sammanlagt högst 100 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden,

2) trots förbudet i 3 a § 1 punkten tillåta att återförsäkringsgivarens andel, om återförsäkringsgivaren har försatts i likvidation eller i konkurs eller om det i övrigt är osannolikt att återförsäkringsgivaren kan svara för sina förbindelser, kan dras av från totalbeloppet av ansvarsskulden upp till ett belopp som Finansinspektionen fastställer och som inte får vara högre än 20 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden,

3) tillåta att andra än tillgångsposter enligt 3 a § dras av från totalbeloppet av ansvarsskulden, om ansvaret för de tillgångsposter som ska dras av faktiskt ligger på någon annan än försäkringsföreningen, på motsvarande sätt som de tillgångsposter som avses i 3 a §.

10 a kap.

Verksamhetskaptal

1 §

En försäkringsförenings verksamhetskaptal är det belopp varmed föreningens tillgångar ska anses överstiga föreningens skulder och andra därmed jämförbara åtaganden, så som föreskrivs i 1 a—1 d §.

Försäkringsföreningen ska fortlöpande uppfylla de krav på verksamhetskaptal som anges i detta kapitel.

1 a §

Till en försäkringsförenings verksamhetskaptal hänförs

1) med de begränsningar som föreskrivs i 1 c §, den betalda grundfonden och garantikapitalet,

2) med de begränsningar som föreskrivs i 1 c §, på ansökan av föreningen och med Finansinspektionens samtycke, förutsatt att 25 procent av summan av grundfonden och garantikapitalet har betalats, hälften av det obetalda beloppet av grundfonden och garantikapitalet,

3) fonderna för bundet och fritt eget kapital,

4) räkenskapsperiodens vinst och vinsten från tidigare räkenskapsperioder,

5) den avskrivningsdifferens som upptagits i balansräkningen med stöd av 5 kap. 12 § 1 mom. i bokföringslagen (1336/1997) samt de frivilliga reserver som avses i 15 § i det kapitlet,

6) den positiva skillnaden mellan tillgångarnas verkliga värden och bokföringsvärden i balansräkningen, till den del skillnaden inte kan anses vara av exceptionell karaktär,

7) på ansökan av föreningen och med Finansinspektionens samtycke, på de villkor som föreskrivs i 1 b § och med de begränsningar som föreskrivs i 1 c §, det till fullo betalda kapitalet av ett kapitallån med minst fem års uppsägningstid som föreningen tagit för minst fem år,

8) med de begränsningar som föreskrivs i 1 c § den tilläggsavgift enligt 1 kap. 3 § som en verksam försäkringsförening kan bestämma för räkenskapsperioden i fråga; av tilläggsavgiften kan beaktas högst hälften av skillnaden mellan de högsta möjliga avgifterna och de avgifter som tagits ut, samt

9) på ansökan av föreningen och med Finansinspektionens samtycke andra poster som är jämförbara med de som nämns ovan.

1 b §

För att ett sådant kapitallån som avses i 1 a § 7 punkten ska kunna hänföras till verksamhetskaptal ska det uppfylla villkoren i 1 kap. 5 c §. Dessutom är det en förutsättning att

1) lånekapitalet, förutom när försäkringsföreningen upplöses eller försätts i konkurs, får återbetalas så att föreningen efter det att kapitalet har återbetalats uppfyller solvenskraven i detta kapitel,

2) låneavtalet inte innehåller bestämmelser om att skulden ska betalas tillbaka före den avtalade förfallodagen i andra situationer än när försäkringsföreningen upplöses eller försätts i konkurs, samt

3) låneavtalet kan ändras endast på försäkringsföreningens ansökan och med Finansinspektionens tillstånd.

1 c §

Av ett sådant obetalt belopp som avses i 1 a § 2 punkten får till verksamhetskapitalet hänföras högst ett belopp som motsvarar 50 procent av verksamhetskapitalet eller av verksamhetskapitalets minimibelopp, beroende på vilket som är lägre.

Av kapitallån som avses i 1 a § 7 punkten får till verksamhetskapitalet hänföras högst ett belopp som motsvarar 50 procent av verksamhetskapitalet eller av verksamhetskapitalets minimibelopp, beroende på vilket som är lägre.

Av en sådan tilläggsavgift som avses i 1 a § 8 punkten får till verksamhetskapitalet hänföras högst ett belopp som motsvarar 50 procent av verksamhetskapitalet eller av verksamhetskapitalets minimibelopp, beroende på vilket som är lägre.

Av sådana tidsbestämda kapitallån som avses i 2 mom. får till verksamhetskapitalet sammanlagt hänföras högst ett belopp som motsvarar 25 procent av verksamhetskapitalet eller av verksamhetskapitalets minimibelopp, beroende på vilket som är lägre. Det belopp av kapitallånen som hänförs till verksamhetskapitalet minskas jämnt för varje påbörjat år, om den återstående lånetiden är kortare än fem år.

1 d §

Från verksamhetskapitalet ska följande poster dras av:

1) räkenskapsperiodens förlust och förlusten från tidigare räkenskapsperioder,

2) den positiva skillnaden mellan tillgångarnas bokföringsvärden och verkliga värden i balansräkningen,

3) den del av föreningens fria egna kapital som föreslagits bli utdelad som vinst,

4) den andel av anskaffningsutgifterna för försäkringar som inte upptagits som kostnad i

resultaträkningen till den del den överskrider det belopp som föreningens kostnadsbelastningsgrunder tillåter,

5) den andel av anskaffningsutgiften för immateriella tillgångar som inte har upptagits som kostnad i resultaträkningen,

6) skillnaden mellan det odiskonterade ersättningsansvaret och det diskonterade ersättningsansvaret, om diskontering används vid beräkning av föreningens ersättningsansvar,

7) om skulder jämställbara poster som inte upptagits i balansräkningen och i fråga om vilka prestationsskyldigheten ska anses sannolik,

8) pantar och inteckningar som ställts för främmande förbindelser,

9) eventuell maximal förlust som derivatavtal kan orsaka försäkringsföreningen, samt

10) det verkliga värdet av aktier och andelar som föreningen äger i kreditinstitut och finansinstitut, i andra försäkringsföreningar och i försäkringsbolag, till den del som värdet överstiger tio procent av det bundna kapitalet i respektive företag.

2 a §

En försäkringsförenings verksamhetskapital ska uppgå till minst 104 000 euro ökat med 27 procent av medeltalet av premieinkomsterna enligt föreningens bokslut för de tre senaste räkenskapsperioderna.

En försäkringsförenings eget kapital ska utgöra minst hälften av verksamhetskapitalets minimibelopp.

5 §

Placeringen av en försäkringsförenings tillgångar samt dess verksamhetskapital, återförsäkring och övriga omständigheter som inverkar på föreningens solvens ska ordnas så att de tryggar de försäkrade förmånerna, med beaktande av sannolika växlingar i intäkterna och kostnaderna samt kalkylerbara övriga osäkerhetsfaktorer.

7 §

En försäkringsförenings solvenskapital består av det sammanlagda beloppet av utjämningsbeloppet och verksamhetskapitalet.

Det korrigerade solvenskapitalet erhålls genom en korrigerig av solvenskapitalet på följande sätt:

1) ett kapitallån som avses i 1 a § 7 punkten läggs till solvenskapitalet till den del lånet på grund av begränsningarna i 1 c § inte kan hänföras till verksamhetskapitalet,

2) det belopp enligt 1 kap. 3 § som ska debiteras på grundval av tillskottsplikt dras av från solvenskapitalet till den del som beloppet i enlighet med 1 a § 8 punkten och 1 c § 3 mom. i detta kapitel har hänförts till verksamhetskapitalet, och

3) aktierna och andelarna i kredit- och finansinstitut eller andra försäkringsbolag eller försäkringsföreningar som ägs av föreningen samt det verkliga värdet av riskdebenturer, kapitallån och andra poster som kan jämföras med eget kapital dras av från solvenskapitalet, om det mellan föreningens innehav finns ett sådant ägarintresse som avses i 12 a kap. 1 § 1 mom. 3 punkten och om dessa tillgångar inte har dragits av från föreningens verksamhetskapital med stöd av 1 d § 10 punkten i detta kapitel.

13 §

I enskilda fall kan Finansinspektionen på ansökan av en försäkringsförening tillåta att föreningen avviker från de parametrar eller formler som ska användas vid beräkningen av minimibeloppet av solvenskapitalet, om de inte ger en rättvisande bild av föreningens riskposition.

Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om poster som ska hänföras till och dras av från en försäkringsförenings verksamhetskapital i enlighet med 1 a—1 d §.

11 kap.

Vinstutdelning och annan användning av föreningens tillgångar

2 §

Vinstutdelning får inte överstiga det sammanlagda beloppet av vinst och föreningens övriga fria egna kapital enligt den fastställda balansräkningen för den senaste räkenskaps-

perioden, med avdrag för den förlust som balansräkningen utvisar och andra icke-utdelningsbara poster, vilka är

1) belopp som enligt stadgarna ska avsätts till reservfonden eller annars lämnas outdelat, samt

2) belopp som av de orealiserade värdeökningarna på de placeringar som står under huvudgruppen "placeringar" i försäkringsföreningens balansräkning, på grundval av 8 kap. 17 § 1 och 2 mom. i försäkringsbolslagen har upptagits som fritt eget kapital och det sammanlagda belopp med vilket fonden för verkligt värde är negativ.

I fråga om begränsning av vinstutdelning som grundar sig på nedsättning av garantikapitalet tillämpas 5 kap. 2 §. Bestämmelser om begränsning av vinstutdelning till följd av ränta på kapitallån eller annan gottgörelse finns i 1 kap. 5 c § 2 mom. och 5 d § 1 mom.

Sådan vinstutdelning som avses i 1 mom. är förbjuden, om en försäkringsförenings eget kapital understiger minimibeloppet enligt 2 kap. 5 §. Med eget kapital jämföras då inte av försäkringsföreningen upptaget kapitallån. Vinstutdelning är också förbjuden om det är känt eller bör vara känt att föreningen är insolvent. Dessutom är vinstutdelning förbjuden om det är känt eller bör vara känt att vinstutdelning leder till att det egna kapitalet minskar så mycket att det understiger minimibeloppet eller till att föreningen blir insolvent.

3 §

En försäkringsförening vars i 10 a kap. 2 a § 2 mom. nämnda egna kapital är mindre än det dubbla minimibeloppet av detta egna kapital, ska årligen öka reservfonden med minst tio procent av den vinst som rörelsen har avkastat.

Till reservfonden ska överföras det belopp som vid garantiandelsteckning erhållits för garantiandelarna utöver det nominella beloppet samt det belopp som enligt stadgarna ska överföras till reservfonden. Föreningsstämman kan besluta att ett visst belopp av det fria egna kapital som balansräkningen utvisar ska överföras till reservfonden.

Reservfonden får genom beslut av föreningsstämman nedsättas endast för täckande

av en förlust som den fastställda balansräkningen utvisar, om inte förlusten kan täckas med fritt eget kapital, eller för överföring av medel till grundfonden.

6 §

Föreningsstämman kan dock genom ett beslut som har biträtts av delägare med minst två tredjedelar av de vid stämman avgivna rösterna, av vinsten till något allmännyttigt eller därmed jämförbart ändamål anslå belopp som i förhållande till det i 10 a kap. 2 a § 2 mom. angivna egna kapitalet inte är av nämnvärd betydelse.

12 kap.

Tillsynen över försäkringsföreningarna

3 §

Om en försäkringsförening hör till en sådan grupp som avses i 26 kap. i försäkringsbolagslagen ska på tillsynen över föreningen tillämpas den lagen.

6 b §

En försäkringsförening vars verksamhetskapital underskrider minimibeloppet av verksamhetskapitalet enligt 10 a kap. 2 a § ska utan dröjsmål till Finansinspektionen för godkännande ge in en plan för återställande av en sund finansiell ställning.

En försäkringsförening vars eget kapital inte uppfyller minimikraven i 10 a kap. 2 a § 2 mom. ska utan dröjsmål till Finansinspektionen för godkännande ge in en kortfristig finansieringsplan.

Om Finansinspektionen annars anser att en försäkringsförenings försäkringstagares eller försäkrade förmåner hotas, kan Finansinspektionen kräva att försäkringsföreningen till Finansinspektionen för godkännande ger in en plan för återställande av en sund finansiell ställning.

Som en del av planen som avses i 1 och 3 mom. kan Finansinspektionen höja kravet i fråga om minimibeloppet av försäkringsföreningens verksamhetskapital för att säkerställa att föreningen i framtiden kan uppfylla de krav som gäller verksamhetskapitalet.

Finansinspektionen kan kräva att värdet av de i verksamhetskapitalet ingående poster som avses i 10 a kap. 1 a § skrivs ned i den uträkning som avses i 10 a kap. 2 b §, om marknadsvärdet av dessa poster har förändrats i betydande utsträckning mellan tidpunkten för granskningen och tidpunkten för uträkningen eller det i övrigt är behövligt för att en korrekt bild ska fås av uträkningen.

Finansinspektionen kan antingen delvis eller helt och hållet förbjuda en förening att hänföra poster som avses i 10 a kap. 1 a § 6 och 8 punkten till föreningens verksamhetskapital.

Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter de planer som avses i denna paragraf ska innehålla.

13 kap.

Likvidation och konkurs

20 §

Om en försäkringsförening har trätt i likvidation med stöd av 3 § 2 mom. genom föreningsstämmans beslut kan föreningsstämman, sedan revisorerna yttrat sig i ärendet, besluta att likvidationen ska avslutas och föreningens verksamhet fortsättas. Beslutet är giltigt endast om det har biträtts av delägare med minst två tredjedelar eller en i stadgarna bestämd större andel av de vid stämman avgivna rösterna. Ett sådant beslut får dock inte fattas, om en i denna lag föreskriven likvidationsgrund föreligger eller om föreningens tillgångar har skiftats.

Bestämmelserna i 1 mom. tillämpas om en försäkringsförening vars eget kapital underskrider minimikravet på eget kapital åter uppfyller dessa krav.

Efter ett beslut om att avsluta likvidationen och fortsätta föreningens verksamhet ska för föreningen väljas ledning i enlighet med stadgarna.

Efter det att en styrelse har valts ska likvidatorerna utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om beslutet att avsluta likvidationen och om valet av styrelse samt lämna en anmälan till registermyndigheten för registrering av beslutet. Beslutet får inte verkställas förrän det registrerats. Offentlig stämning på föreningens borgenärer är utan verkan om

likvidationen har avslutats i enlighet med _____ Denna lag träder i kraft den 1 januari 2016.
denna paragraf.

Helsingfors den 20 mars 2015

Republikens President
SAULI NIINISTÖ

Social- och hälsovårdsminister *Laura Rätty*